

וְחִילָא בְּעֵינָן לְאַתְתַּקְפָּא בְּעֵלְמָא וְלֹא־חֻזָּא כִּי
 שָׂרִיתָ עִם אֱלֹהִים וְעִם אַנְשִׁים וְתוֹכֵל. וְכִד
 חֲמִי דְהָא לָא אֲתַבֵּר וְלֹא אֲתֵאֲכִיל הֵהוּא אֲתֵר, כְּדִין
 אֲתַבֵּר חֵילִיה וְתוֹקְפִיה ^(דף קעא ע"ב) וְלֹא יָכִיל לְאַבְאָשָׁא
 לְבַנּוּי דִיעֻקְב. וְעַל דָּא לָא בְּעֵינָן לְמִיתֵב דּוֹכְתָא
 לְבְרִייתָא דְעֵלְמָא לְמִיכֵל לִיה וְלֹא לְאַתְאֲכֵלָא כְּלָל.

רְבִי יִיסָא סָבָא דְרֵשׁ, כִּי נִנְע בְּכַף יַרְדְּ יַעֲקֹב. כְּתִיב
 הֲבֵא כִּי נִנְע בְּכַף, וְכְתִיב הֲתָם ^(במדבר יט) כָּל
 הַנּוֹנֵעַ בְּמִת בְּנַפְשׁ הָאָדָם ^(טמא) וְגו'. מַה לְהֵלֵן מְסֻאָבָא
 אוֹף הֲבֵא נָמִי מְסֻאָבָא, דְסָאִיב הֵהוּא אֲתֵר, וּמֵאֲתֵר
 מְסֻאָבָא לִית לֵן ^(לְאַתְתַּקְפָּא) לְאַתְהֵנָא מֵיְהִי כְּלָל, כָּל
 שְׂכָן בְּאֲתֵר דְקָרִיב הֵהוּא סְטֵר מְסֻאָבָא, וְאוֹרִייתָא לָא
 קָאֲמַר אֱלֹא כִּי נִנְע, וְכְתִיב וַיִּנְע בְּכַף יַרְכוּ, כְּמַה דְאֵת
 אָמַר, ^(במדבר יט) וְכֹל אֲשֶׁר יִנְע בּוֹ הַטָּמֵא יִטָּמָא, בְּרִידְ

לשון הקודש

רְבִי יִיסָא הִזְקֵן דְרֵשׁ, כִּי נִנְע בְּכַף יַרְדְּ
 יַעֲקֹב - כְּתוּב כָּאֵן כִּי נִנְע בְּכַף, וְכְתוּב
 שָׁם ^(במדבר יט) כָּל הַנּוֹנֵעַ בְּמִת בְּנַפְשׁ הָאָדָם
 וְטָמֵא. מַה לְהֵלֵן טָמֵא - אֵף כָּאֵן גַּם
 טָמֵא, שְׁטֵמָא אוֹתוֹ מְקוּם, וּמְקוּם
 טָמֵא אֵין לָנוּ וְלְהִתְפַּקֵּן לְהֵנוֹת מִמֶּנּוּ כְּלָל.
 כָּל שְׂכָן בְּמְקוּם שְׁקָרֵב אוֹתוֹ צִד
 הַטָּמֵא, וְהִתּוֹרָה לֹא אָמַרָה אֱלֹא כִּי
 נִנְע, וְכְתוּב וַיִּנְע בְּכַף יַרְכוּ, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר

נְחֵשׁ, עוֹמֵד הוּא וְהִתְקִים בְּעוֹרָה וְלֹא
 נִשְׁבֵּר.

וְכַח צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּעוֹלָם וּלְהִרְאוֹת,
 כִּי שָׂרִיתָ עִם אֱלֹהִים וְעִם אַנְשִׁים וְתוֹכֵל.
 וּבְשִׂרְאָה שְׁהָרִי לֹא נִשְׁבֵּר וְלֹא נֶאֱכַל
 אוֹתוֹ מְקוּם, אִין נִשְׁבֵּר כְּחוֹ וְחִזְקוֹ וְלֹא
 יָכִיל לְהִרְע לְבַנּוּי יַעֲקֹב, וְעַל זֶה לֹא
 צְרִיכִים לְתַת מְקוּם לְבְרִיּוֹת הָעוֹלָם
 לְאֶכַל אוֹתוֹ וְלֹא לְהֵנוֹת מִמֶּנּוּ כְּלָל.

רַחֲמָנָא דִּיהִיב אֲזַרִּיתָא לְיִשְׂרָאֵל לְמוֹזְבֵי בָּהּ בְּעֶלְמָא
 דִּין וּבְעֶלְמָא דְאֲתִי כְּמָה דְכְּתִיב, (משלי ג) אַרְךְּ יָמִים
 בְּיַמִּינָהּ בְּשִׂמְאֵלָהּ עֶשֶׂר וּכְבוֹד.

וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֶרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים
 עַד גִּשְׁתּוֹ עַד אָחִיו. רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר,
 (שמות לד) כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי יי קִנָּא שְׁמוֹ.
 וְכִי יַעֲקֹב דְּאִיהּ שְׁלִימָא דְאַבְרָהָם דְּאַתְבְּרִיר חוּלְקָא
 שְׁלִימָתָא לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאִיהּ אֲתִקְרִיב לְגַבִּיּהּ
 יִתִּיר, (ס"א וְאַשְׁתִּלִּים לְעִילָא וְלַמַּתָּא) הֵיךְ סָגִיד לִיָּהּ לְהִתְוֹא
 רְשָׁע דְּעֵשׂוֹ דְּאִיהּ בְּסִטְרָא דְּאֵל אֲחֵר, וּמֵאַן דְּסָגִיד
 לִיָּהּ סָגִיד לְאֵל אֲחֵר. אִי תִימָא בְּגִין דְּאָמְרוּ תַעֲלָא
 בְּעַדְנֵיהּ סָגִיד לִיָּהּ, לָאוּ חָכִי. דְּהָא עֵשׂוֹ כְּאֵל אֲחֵר
 הָוֵה, וַיַּעֲקֹב לֹא יִסְגֹּד לְהִתְוֹא סִטְרָא וּלְהִתְוֹא
 חוּלְקָא כָּלָל.

לשון הקודש

שֶׁהוּא בְּחִיר הָאֲבוֹת, שֶׁנִּבְחַר חֶלֶק שְׁלֹם
 לְקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא הִתְקַרֵּב אֵלָיו
 יוֹתֵר וּס"א וְנִשְׁלַם לְמַעַלָּה וּלְמַסָּהוּ, אֵיךְ
 הִשְׁתַּחֲוֶה לְאוֹתוֹ עֵשׂוֹ הֲרָשַׁע שֶׁהוּא בְּעַד
 שֶׁל אֵל אֲחֵר, וּמִי שֶׁסָּגִיד לוֹ - סוֹגֵד לְאֵל
 אֲחֵר? אִם תֹּאמַר מִשּׁוּם שֶׁאָמְרוּ, שׁוּעֵל
 בְּשַׁעֲתוֹ הִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ - לֹא כֵּן, שֶׁחֲרִי
 עֵשׂוֹ כִּמוֹ אֵל אֲחֵר הִיָּהּ, וַיַּעֲקֹב לֹא
 יִשְׁתַּחֲוֶה לְאוֹתוֹ עַד וּלְאוֹתוֹ חֶלֶק כָּלָל.

(ס) וְכֹל אֲשֶׁר יֵנַע בּוֹ הַטְּמֵא וְטָמֵא. בְּרוּךְ
 הַרְחֵמֵן שֶׁנִּתֵּן תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל לְזִכּוֹת בָּהּ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁכְּתוּב (משלי
 א) אַרְךְּ חַיִּים בְּיַמִּינָהּ בְּשִׂמְאֵלָהּ עֶשֶׂר
 וּכְבוֹד.

וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֶרְצָה שֶׁבַע
 פְּעָמִים עַד גִּשְׁתּוֹ עַד אָחִיו. רַבִּי אֶלְעָזָר
 פָּתַח וְאָמַר, (שמות לד) כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה
 לְאֵל אֲחֵר כִּי הוּא קִנָּא שְׁמוֹ. וְכִי יַעֲקֹב,

וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לַחִי (פֶּתַח רַבִּי אָבָא וְאָמַר) אֵלֶּא כְּתִיב, (שְׁמוּאֵל א כה) וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לַחִי וְאֶתְּהָ שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לְךָ שְׁלוֹם. וְהָא אֶתְמַר דְּאָסִיר (ד"א ל"ג ליה) לְאֶקְדוּמֵי לְהוּ שְׁלוֹם לְרִשִׁיעֵינָא, וְכִיּוֹן דְּאָסִיר הֵיכִי אֲשַׁבְּתֵנָּא דְדוּד אָמַר הָאִי קָרָא לְנָבֵל, אֵלֶּא הָא אִוְקְמוּהָ (שְׁמוֹת כג ב) דְּלִקְדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְאָמַר, בְּגִין לְקַשְׂרָא לִיהָ לְחִי. וְחָשִׁיב נָבֵל דְּעֵלִיָּה קְאָמַר.

כְּגִוּוֹנָא דָּא (בראשית יב) וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמֶּטֶה, וְכִי לְגַבֵּי דְבְרִיָּה סָגִיד. אֵלֶּא לְאַתְרֵיהָ דְשְׁכִינְתָּא קָא כָּרַע וְסָגִיד, אוֹף הָכָּא, וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם. מָאִי וְהוּא, דָּא שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה דְהָהּ אֲזֵלָא קַמִּיהָ (פְּרֵשׁ), וְדָא הוּא נְטִירוֹ עֲלָאָה. בִּיּוֹן דְחָמָא יַעֲקֹב, אָמַר, הָא עֵידוֹן לְסַגְדָּא לְגַבֵּיהָ דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְהָהּ אֲזִיל קַמִּיהָ.

לשון הקודש

כְּמוֹ זֶה (בראשית מז) וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמֶּטֶה, וְכִי אֵל בְּנֵי הוּא הַשְׁתַּחֲוָה? אֵלֶּא לְמָקוֹם הַשְׁכִּינָה כָּרַע וְהַשְׁתַּחֲוָה, אִף בָּאן וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם. מַה זֶה וְהוּא? זֶה שְׁכִינָה עֲלִיוֹנָה שְׁהִיָּתָה הוֹלְכַת לְפָנֵינוּ וְכָרַע, וְזוּהִי שְׁמִירָה עֲלִיוֹנָה. בִּיּוֹן שְׂרָאָה יַעֲקֹב, אָמַר, הִגֵּד זְמַן לְהַשְׁתַּחֲוּוֹת לְקָדוּשׁ-כְּרוּךְ-הוּא שְׁהִיָּה הוֹלְךָ עִמּוֹ.

וּפֶתַח רַבִּי אָבָא וְאָמַר, אֵלֶּא כְּתוּב (שְׁמוּאֵל א-כה) וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לַחִי וְאֶתְהָ שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לְךָ שְׁלוֹם. וְהָרִי נִתְבָּאָר שְׁאָסוּר וְלוֹן לְהַקְדִּים שְׁלוֹם לְרִשְׁעִים, וְכִיּוֹן שְׁאָסוּר, אִיךָ מְצָאֵנוּ שְׁדוּד אָמַר פְּסוּק זֶה לְנָבֵל? אֵלֶּא הָרִי פְּרִשְׁוֹה שְׁאָמַר לְקָדוּשׁ-כְּרוּךְ-הוּא כְּדִי לְקַשֵּׁר אוֹתוֹ לְחִי, וְחָשִׁיב נָבֵל שְׁעֵלְיוֹ אָמַר.

כַּרְע וְסָגִיד שִׁבְעַת יָמִים עַד גִּשְׁתּוֹ עַד אָחִיו, וְלֹא כָּתִיב וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לַעֲשׂוֹ. אֶלֶּא כִּינּוּן דְּחֻמָּא דְהָא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶזְל קַמֵּיהּ, בְּדִין סָגִיד לְקַבְּלֵיהּ. בְּגִין דְּלֹא לְמִיתָב יָקָר לְמַסְגֵּד לְאַחֲרָא בַר מַנִּיָּה, וְכֹלֵא אִיהוּ בְּדָקָא יְאוּת. וּפְאִין אֵינּוּן צַדִּיקֵינָא דְכָל עוֹבְדֵיהוֹן דְּקָא עֲבָדֵי בְּגִין יְקָרָא דְמֵאֲרִיחּוֹן אִיהוּ, וּבְגִין דְּלֹא יִסְטוֹן לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא:

וַיִּרְץ עֲשׂוֹ לְקִרְאָתוֹ וַיַּחֲבֹקְהוּ וַיַּפֵּל עַל צַוְאָרוֹ. צַוְאָרוֹ כָּתִיב חֶסֶד. וַיִּשְׁקָהוּ וַיִּבְכּוּ. רַבִּי יִצְחָק אָמַר (ישעיה נז) וְהִרְשָׁעִים בַּיָּם נִגְרָשׁ בִּי הַשֶּׁקֶט לֹא יוּכַל וַיִּנְגְּרְשׁוּ מִימֵי רָפֶשׁ וְטִיט, הַאי קָרָא אֶתְמַר. וּמְלִי דְאֲוִרֵיתָא, כַּמָּה רַזִּין עֲלָאִין אִית בְּהוּ מְשַׁנְיִין דָּא מִן דָּא, וְכֹלֵא חַד.

וְהִרְשָׁעִים בַּיָּם נִגְרָשׁ בִּי הַשֶּׁקֶט לֹא יוּכַל, דָּא עֲשׂוֹ

לשון הקודש

וַיִּרְץ עֲשׂוֹ לְקִרְאָתוֹ וַיַּחֲבֹקְהוּ וַיַּפֵּל עַל צַוְאָרוֹ. צַוְאָרוֹ כָּתוּב חֶסֶד. וַיִּשְׁקָהוּ וַיִּבְכּוּ. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, (ישעיה נז) וְהִרְשָׁעִים בַּיָּם נִגְרָשׁ בִּי הַשֶּׁקֶט לֹא יוּכַל וַיִּנְגְּרְשׁוּ מִימֵי רָפֶשׁ וְטִיט. פְּסוּק זֶה נִתְבָּאֵר. וּבְדַבְרֵי תוֹרָה יֵשׁ כַּמָּה סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים מְשַׁנְיִים זֶה מְזוּה, וְהַבֵּל אַחַד.

וְהִרְשָׁעִים בַּיָּם נִגְרָשׁ בִּי הַשֶּׁקֶט לֹא יוּכַל - זֶה עֲשׂוֹ שֶׁבֵּל מַעֲשֵׂיו בְּרִשְׁעוֹ

כַּרְע וְהַשְׁתַּחֲוָה שִׁבְעַת יָמִים עַד גִּשְׁתּוֹ עַד אָחִיו, וְלֹא כָּתוּב וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לַעֲשׂוֹ. אֶלֶּא כִּינּוּן שְׂרָאָה שְׁהַרִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹלֵךְ עִמּוֹ, אִזּוּ הַשְׁתַּחֲוָה כְּנִגְדּוֹ, בְּדִי שְׂלֵא לְתַת כְּבוֹד לְהַשְׁתַּחֲוּוֹת לְאַחַר פְּרִט לּוֹ, וְהַבֵּל הוּא כְּרֵאוּי. אֲשֶׁרִי הַצַּדִּיקִים שֶׁבֵּל מַעֲשֵׂיהֶם שְׁעוֹשִׂים בְּשֶׁבִיל כְּבוֹד רַבּוּנָם הוּא, וּכְדִי שְׂלֵא יִסְטוֹ יְמִינָה וְשְׂמָאלָה.

דְּכָל עֹבְדוֹי בְּרִשְׁיָעוֹ וּבְחַיִּיבָא, דְּהָא כִּד אַתָּא לְגַבִּיָּה
 דִּיעֲקֵב, עֹבְדוֹי לָא הוּוּ בְּשָׁלָם, וַיִּפְּלֵל עַל צְוֹאָרוֹ, חַד.
 צְוֹאָרוֹ דָּא יְרוּשָׁלָּם דְּאִיהוּ צְוֹאָרוֹ דְּכָל עָלְמָא. וַיִּפְּלֵל
 עַל צְוֹאָרוֹ, וְלֹא עַל צְוֹאָרָיו. בְּגִין דְּתֵרִין זְמַנִּין
 אֶתְחָרִיב בֵּי מַקְדְּשָׁא. חַד מִבְּבֵל, וְחַד מִזִּרְעֵיהּ דִּיעֲשׂוּ,
 דְּאִפִּיל גְּרַמְיָה עָלֶיהּ זְמַנָּא חָדָא וְחָרִיב לִיָּה. וְעַל דָּא
 וַיִּפְּלֵל עַל צְוֹאָרוֹ חַד.

וַיֵּשׁ"קָהוּ, נְקוּד לְעִיל, דְּלֹא נְשָׁקִיָּה בְּרַעוּתִיָּה. וְתַנּוּן
 מָאִי דְבַתִּיב, (משלי כז) וְנִעְתָּרוֹת נְשִׁיקוֹת
 שׁוֹנָא, דָּא בִלְעָם כִּד בְּרִיד לֹון לְיִשְׂרָאֵל. דְּהָא לָא
 בְּרִיד לֹון בְּרַעוּתָא דְלָבָא. אוֹף הָבֵא נִעְתָּרוֹת נְשִׁיקוֹת
 שׁוֹנָא, דָּא עֲשׂוּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּתִיב (תהלים ג) קוֹמָה יְיָ הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי
 כִּי הִבִּיתָ אֶת כָּל אוֹיְבֵי לְחֵי שְׁנֵי רְשָׁעִים

לשון הקודש

וַיֵּשׁ"קָהוּ נְקוּד לְמַעְלָה, כִּי לֹא נְשָׁקוּ
 בְּרַצוֹנוֹ. וְשְׁנֵינוּ, מַה זֶה שְׂכָתוּב (משלי כז)
 וְנִעְתָּרוֹת נְשִׁיקוֹת שׁוֹנָא? זֶה בִלְעָם
 כְּשִׁפְרוֹךְ אֶת יִשְׂרָאֵל, שְׁחָרִי לֹא בְּרַכָּם
 בְּרַצוֹן הַלֵּב. אִף כֵּן נִעְתָּרוֹת נְשִׁיקוֹת
 שׁוֹנָא - זֶה עֲשׂוּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּתוּב (תהלים ג) קוֹמָה ה'
 הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִּי הִבִּיתָ אֶת כָּל אוֹיְבֵי

וּבַחֲטָא, שְׁחָרִי כְּשִׁבָא יַעֲקֹב אֵלָיו,
 מַעֲשׂוֹי לֹא הָיוּ בְּשָׁלוֹם. וַיִּפְּלֵל עַל צְוֹאָרוֹ
 - אַחַד. צְוֹאָרוֹ זֶה יְרוּשָׁלָּיִם, שְׁהִיא צְוֹאָרוֹ
 שֶׁל כָּל הָעוֹלָם. וַיִּפְּלֵל עַל צְוֹאָרוֹ וְלֹא עַל
 צְוֹאָרָיו, מִשּׁוּם שֶׁפַּעֲמִים נִחְרַב בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ - אַחַד מִבְּבֵל, וְאַחַד מִזִּרְעוֹ שֶׁל
 עֲשׂוּ, שְׁהַפִּיל עֲצָמוֹ עָלָיו פַּעַם אַחַד
 וְהַחְרִיבוֹ, וְעַל זֶה וַיִּפְּלֵל עַל צְוֹאָרוֹ - אַחַד.

שְׁבַרְתָּ. וּתְנֵן אֵל תִּקְרִי שְׁבַרְתָּ אֶלָּא שְׁרַבְבְּתָּ. דְּהָא
אֲסִיְיָאוּ שִׁנּוּי וְחָשִׁיב לְנִשְׁכָּא לִיָּה וְכוּ'. וְעַל דָּא וַיִּבְכּוּ,
דָּא בְּכִי וְדָא בְּכִי, וְאוּקְמוּהָ חֲבַרְיָא.

תָּא חָזִי, כַּמָּה הָוָה ^(דף קעב ע"א) לְבֵיָה וְרַעוּתִיָּה דִּיעֲשׂוּ
לְגַבֵּי דִיעֲקֹב, דְּהָא אֲפִילוּ בְּהַהוּא שְׁעָתָא חָשִׁיב
לְאַרְךָ זְמַנֵּן ^(ס"א לאורכא דיומין) לְמַעַבְדָּ לִיָּה בִישִׁין
וְלְקַטְרָגָא לִיָּה, וְעַל דָּא וַיִּבְכּוּ. דָּא הָוָה בְּכִי, דְּלָא
הָוָה חָשִׁיב לְאַשְׁתַּזְבָּא מִן יְדוּי. וְדָא הָוָה בְּכִי, בְּגִין
דְּאֲבוּי הָוָה קָיִים וְלָא יָכִיל לִיָּה.

אָמַר רַבִּי אַבָּא וְדָאֵי אֶתְחַלֵּשׁ רוּגְזִיָּה דִּיעֲשׂוּ בְּשַׁעְתָּא
דְּחֻמָּא לִיָּה לִיעֲקֹב. מָאֵי טַעְמָא, בְּגִין דְּהָא
אֲסַתְפֹּם בְּהַדְרִיָּה הַהוּא מְמַנָּא דִּיעֲשׂוּ. וְעַל דָּא לָא יָכִיל
עֲשׂוּ לְשַׁלְטָאָה בְּרוּגְזִיָּה, דְּחֻכֵּי כָּל מַלְיָן דְּהָאֵי עַלְמָא
תְּלִיין לְעִילָא. וְכַד אֲסַתְפֹּמוּ לְעִילָא בְּקַדְמִיתָא

לשון הקודש

בּוּכָה שְׁלֵא הִיָּה חוּשֵׁב לְהַנְצִיל מִיָּדוּ, וְהָא
הִיָּה בּוּכָה מְשׁוּם שְׂאֲבִיו הִיָּה קָיִים וְלָא
יָכִיל לוּ.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, וְדָאֵי נְחַלֵּשׁ רְגִזּוּ שֶׁל
עֲשׂוּ בְּשַׁעָה שְׂרָאָה אֶת יַעֲקֹב. מָה
הַטַּעַם? מְשׁוּם שְׁהַרֵּי הַסְּפִים עֲמוּ אוֹתוֹ
מִמֶּנָּה שֶׁל עֲשׂוּ, וְעַל זֶה לָא יָכִיל עֲשׂוּ
לְשַׁלֵּט בְּרְגִזּוּ, שְׁהַרֵּי כָּל הַדְּבָרִים שֶׁל
הָעוֹלָם הָזֶה תְּלוּיִים לְמַעְלָה, וּבְשַׁהֲסַבִּימוּ

לְחֵי שִׁנּוּי רְשָׁעִים שְׁבַרְתָּ. וְשִׁנּוּנוּ, אֵל
תִּקְרִי שְׁבַרְתָּ אֶלָּא שְׁרַבְבְּתָּ, שְׁהַרֵּי גָּדְלוּ
שִׁנּוּי וְחָשִׁיב לְנִשְׁכָּף אוֹתוֹ וְכוּ'. וְעַל זֶה
וַיִּבְכּוּ, זֶה בְּכָה וְזֶה בְּכָה, וּבְאַרוּחַ
הַחֲבָרִים.

כַּאֲ רָאָה כַּמָּה הִיָּה לְבוּ וְרַעוּנוּ שֶׁל עֲשׂוּ
לִיעֲקֹב, שְׁהַרֵּי אֲפִילוּ פְּאוּתָהּ שַׁעָה חָשִׁיב
לְאַרְךָ זְמַן וּבְאַרְיִכוּת הַיָּמִים לַעֲשׂוֹת לוֹ
רַעוּת וְלְקַטְרָג לוֹ, וְעַל זֶה וַיִּבְכּוּ. זֶה הִיָּה

אֶסְתַּכְמוּ לְתַתָּא. שְׁלֹטְנוֹתָא לָאוּ אִיהוּ לְתַתָּא עַד
דְּאוּתִיחִיב שְׁלֹטְנוֹתָא לְעִילָא, וְכֹלָא דָּא בְּדָא תְּלִיָא:

יַעֲבַר נָא אֲדָנִי לְפָנֵי עַבְדּוֹ וְאֲנִי אֶתְנַהֲלָה לְאַטִּי
וְגו'. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הֵיִינוּ דְקַאֲמְרִינוּ

בְּקַדְמוֹתָא דְיַעֲקֹב לָא בְּעָא הַשְׁתָּא אֵינוּן בְּרַכָּאן
קַדְמָאֵי דְבְּרַכִּיָּה אַבּוּי. (ס"א בְּגִין דְּכַתִּיב, (איכה ג) טוֹב לְגַבֵּר כִּי יִשָּׂא עַל

בְּנֵעוּרָיו. וְכַתִּיב (משלי לא) וַתִּשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן) וְעַדִּין לָא אֶתְקִימוּ בֵּיה
אֶפְילוּ חַד מְנַיְהוּ. בְּגִין דְּסָלִיק לֹון לְסוּף יוֹמָא
בְּשַׁעְתָּא דְּאַעֲטְרִיכוּ לְבָנָי לְגַבֵּי כָּל עַמִּין דְּעֵלְמָא.

וּבְגִין כֵּן בְּשַׁעְתָּא דְּאָמַר עֵשׂו נִסְעָה וְנִלְכָה, וְנִפְלוּג
הַאי עֵלְמָא כְּחַדָּא וְנִשְׁלוּט בְּחַדָּא. מַה אָמַר,

יַעֲבַר נָא אֲדָנִי לְפָנֵי עַבְדּוֹ. יְקָדִים עֵשׂו שְׁלֹטְנִיָּה
הַשְׁתָּא בְּהַאי עֵלְמָא. יַעֲבַר נָא, כְּמַה דְּאֵת אָמַר, (מיכה

ב) וַיַּעֲבֹר מִלְּכָם לְפָנֵיהֶם וַיִּבְרָא שָׁם, אֶקְדִים אֲנִתָּ

לשון הקודש

ליום אחרון ועדין לא התקיימו בו אפלו
אחד מהם, משום שהעביר אותם לסוף
הימים בשעה שיצטרכו לבניו מול כל
עמי העולם.

וְלִכְּן בְּשַׁעָה שְׁאָמַר עֵשׂו נִסְעָה וְנִלְכָה,
וְנַחֲלַק הָעוֹלָם הַזֶּה בְּאֶחָד וְנִשְׁלַט בְּאֶחָד
– מַה אָמַר יַעֲקֹב? יַעֲבַר נָא אֲדָנִי לְפָנֵי
עַבְדּוֹ. יְקָדִים עֵשׂו שְׁלֹטְנוֹ עַכְשָׁו בְּעוֹלָם
הַזֶּה, יַעֲבַר נָא, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (מיכה ב)

למעלה בתחלה – הסכימו למטה.
השלטון אינו למטה עד שנתן השלטון
למעלה, והכל תלוי זה בזה.

יַעֲבַר נָא אֲדָנִי לְפָנֵי עַבְדּוֹ וְאֲנִי
אֶתְנַהֲלָה לְאַטִּי וְגו'. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
הֵיִנוּ מַה שְׁאָמְרֵנוּ בְּתַחֲלָה, שְׁיַעֲקֹב לָא
רָצָה עַכְשָׁו אוֹתָן בְּרַכּוֹת רַאשׁוֹנוֹת
שְׁבָרְכוּ אַבּוּי, וּכְשׁוּם שְׁכַתּוּב (איכה ג) טוֹב
לְגַבֵּר כִּי יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו, וְכַתּוּב (משלי לא) וַתִּשְׁחַק

שׁוֹלְטָנוֹתָךְ בְּקִדְמִיתָא בְּהָאֵי עֲלָמָא, וְאֲנִי אֶתְנַהֲלָה
לְאַפְּי. אֲנָא אֶסְלַק גְּרַמִּי לְהַהוּא עֲלָמָא דְאַתִּי וּלְסוּף
יּוֹמִיא לְאֵינוּן יּוֹמִיא דְאַזְלוּן לְאַט.

לְרַגְלֵי הַמְּלָאכָה, מָאן מְלָאכָה. דָּא אֶסְפַּקְלָרִיא דְלֹא
נִהְרָא דְבַה אֶתְעַבִּיד עֵבִידתָּא דְעֲלָמָא. אֲשֶׁר
לְפָנֵי, דָּא הִיא מִן קָדָם יְיָ בְּכָל אֶתְרָא. וּלְרַגְלֵי הַיְלָדִים,
דָּא הוּא רִזָּא דְכְרוּבִים, לְאַחֲזָאָה רִזָּא דְמַהִימְנוּתָא
דְאִיהוּ אֶתְדַבֵּק בְּהוּ.

עַד אֲשֶׁר אָבָא אֶל אֲדָנִי שַׁעֲרָה, אֲנָא אֶסְבּוּל
גְּלוּתָא דִּילָךְ עַד דִּיִּיתִי וְיַמְטִי זְמַנָּא דִּילִי
לְשִׁלְטָאָה עַל הַר עֵשׂוֹ, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (עובדיה א) וְעָלוּ
מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הַר עֵשׂוֹ, וּכְדִין וְהִיתָה
לִּי הַמְּלוּכָה:

וַיַּעֲקֹב נָסַע סִכְתָּה וַיָּבֵן לוֹ בַּיִת וּלְמִקְנָהּוּ עָשָׂה סִכְתָּה

לשון הקודש

שָׁל הַכְּרוּבִים לְהִרְאוֹת סוּד הַאֲמוּנָה
שְׁהוּא נִדְבַק בְּהֶם.

עַד אֲשֶׁר אָבָא אֶל אֲדָנִי שַׁעֲרָה – אֲנִי
אֶסְבּוּל גְּלוּת שְׁלָךְ עַד שֶׁיָּבֵא וַיִּגִּיעַ זְמַנִּי
לְשִׁלְטַת עַל הַר עֵשׂוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (עובדיה א)
וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הַר
עֵשׂוֹ, וְאֵזוּ וְהִיתָה לְהִי הַמְּלוּכָה.

וַיַּעֲקֹב נָסַע סִכְתָּה וַיָּבֵן לוֹ בַּיִת וּלְמִקְנָהּוּ
עָשָׂה סִכְתָּה עַל כֵּן קָרָא שֵׁם הַמְּקוֹם

וַיַּעֲבֵר מֶלֶכְם לְפָנֵיהֶם וְהִי בְּרֵאשִׁים,
הַקָּדָם אֶתְהַ שְׁלִטוֹנָךְ בְּתַחֲלָה בְּעוֹלָם
הַזֶּה – וְאֲנִי אֶתְנַהֲלָה לְאַפְּי, אֲנִי אֶעֱלֶה
עִצְמִי לְאוֹתוֹ עוֹלָם הַבָּא וּלְסוּף הַיָּמִים,
לְאוֹתָם יָמִים שְׁהוּלְכִים לְאַט.

לְרַגְלֵי הַמְּלָאכָה – אֵיזוֹ מְלָאכָה? זוֹ
אֶסְפַּקְלָרִיא שְׁלֵא מְאִירָה שְׂבָה נַעֲשֶׂה
מַעֲשֶׂה הָעוֹלָם. אֲשֶׁר לְפָנֵי – זוֹהִי מִלְּפָנֵי
ה' בְּכָל מְקוֹם. וּלְרַגְלֵי הַיְלָדִים – זוֹהִי סוּד

על בן קרא שם המקום סבות. רבי חייא פתח ואמר, (תהלים קכז) שיר המעלות לשלמה אם יי לא יבנה בית וגו', אם יי לא ישמר עיר וגו'. תא חזי, בשעתא דסליק ברעותא דקדשא בריך הוא למברי עלמא, אפיק מבוצינא דקרדינותא חד קטורא, ואתלתיט מגו השוכא, ואשתאר בסליקו, ונחתא לתתא, התיא חשכה להיט (ואתלתיט) במאה שבילין אורחין דקיקין רברבן, ואתעביד ביתא דעלמא.

האי ביתא איהו גו אמצעיתא דכלא, פמה פתחין ואדרין ליה סחור סחור, דוכתין עלאין קדישין, תמן מקנני צפרי שמיא, פל חד וחד לזיניה. בגויה נפיק חד אילנא רברבא ותקיף עפייה ואנביה סגי, מזונא לכלא ביה. תהוא אילנא סליק לענני שמיא ואתטמר בין תלת טורין, מתחות אילין תלת טורין נפיק, סליק לעילא נחית לתתא.

לשון הקודש

דקיקים גדולים, ונעשה בית של העולם. בית זה הוא בתוך אמצע הכל. פמה פתחים וחדרים לו סביב סביב, מקומות עליונים קדושים, שם מקננות צפרי השמים כל אחד ואחד למינו. בתוכו יוצא אילן גדול אחד וחזק, ענפיו ופריו רב, מזון לכל בו. אותו האילן עולה לענני השמים, ונטמן בין שלשה הרים.

סבות. רבי חייא פתח ואמר, (תהלים קכז) שיר המעלות לשלמה אם ה' לא יבנה בית וגו', אם ה' לא ישמר עיר וגו'. בא ראה, בשעה שעלה ברצון הקדוש ברוך הוא לברא עולם, הוציא מתוך ניצוץ חזק קשר אחד, והתלהט מתוך החשך, ונשאר בעליה ונרד למטה. אותה חשכה להטה והתלהטה במאה שבילים דרכים

הַאִי בֵּיתָא אֶתְשַׁקֵּיָא מִנִּיהּ, וְנִגְזִיז בְּנִגְזִייהּ כַּמָּה
 גְּזִיזִין עֲלָאִין דְּלֹא אֶתִידְעוּ, בְּדֹא אֶתְבְּנִי הַאִי
 בֵּיתָא וְאֶשְׁתַּכְּלֵל. הַהוּא אֵילָנָא אֶתְנַלְיָא בִּימָמָא,
 וְאֶתְכַסֵּיָא בְּלֵילִיא, וְהַאִי בֵּיתָא שְׁלֵטָא בְּלֵילִיא
 וְאֶתְכַסֵּיָא בִּימָמָא.

בְּשַׁעֲתָא דְעָאל חֲשׂוּכָא וְאֶתְקַטִּיר בֵּיהּ שְׁלֵטָא, וְכֹל
 פְּתַחִין סְתִימִין מִכָּל סְטֵרִין, כִּדִּין כַּמָּה
 רוּחִין פְּרַחִין בְּאַוִּירָא, תְּאִיבִין לְמַנְדַּע וְלְמִיעַל בֵּיהּ,
 וְעָאלִין בֵּין אֵינֹון צְפוּרִין, וְנִטְלִין סְהֵדוּתָא, וְשַׁטְיִין
 וְחֲמָאן מַה דְּחֲמָאן.

עַד דְּאֶתְעַר הַהוּא חֲשׂוּכָא דְאֶתְקַטִּיר בֵּיהּ, וְאַפִּיק
 חַד שְׁלַהּוּבָא וּבְטִשׁ בְּכָל פְּטִישִׁין תְּקִיפִין, וּפְתַח
 פְּתַחִין, וּבִקַּע טַנְרִין. סְלָקָא וְנִחְתָּא הַהוּא שְׁלַהּוּבָא,
 וּבְטִשׁ בְּעֵלְמָא, וְאֶתְעַר קָלִין לְעֵילָא וְתַתָּא.

לשון הקודש

מתחת לשלשת ההרים הללו יוצא, עולה למעלה ויורד למטה. ה**בית** הזה משקה ממנו וגוזז בתוכו כמה גזזים עליונים שלא נודעו, בזה נבנה בית זה ונתקן. אותו האילן מתגלה ביום ומתכסה בלילה. והבית זה שולט בלילה ומתכסה ביום. ב**שעה** שנכנס החשך ונקשר בו שולט,

וְכֹל הַפְּתָחִים סְתוּמִים מִכָּל הַצְּדָדִים. אִזוּ כַּמָּה רוּחוֹת פּוֹרְחוֹת בְּאוִיר, תְּאֵבוֹת לְדַעַת וְלְהַכְנִס בּוֹ, וְנִכְנְסוֹת בֵּין אוֹתָן צְפָרִים, וְלוֹקְחוֹת עֲדוּת, וְשָׁמוֹת וְרוּאוֹת מַה שְּׁרוּאוֹת.

עַד שְׁמַתְעוּרֵר אוֹתוֹ חֲשָׁךְ שְׁנִקְשָׁר בּוֹ, וּמוֹצִיא שְׁלַהֲבַת אַחַת, וּמַכָּה בְּכָל הַפְּטִישִׁים הַחֲזָקִים, וּפּוֹתַח פְּתָחִים וּבּוֹקַע

בְּדִין חַד (דף קעב ע"ב) פָּרוּזָא סָלִיק, וְאַתְקַטִּיר בְּאִירָא,
 וְקָרִי, הֵהוּא אִירָא נְפָקָא מִגּוֹ עֲמוּדָא דְעֵנְנָא
 דְּמַדְבַּחָא פְּנִימָאָה, וְכֵד נְפָקָא אֶתְפִּשֵׁט בְּאַרְבַּע סְטֵרֵי
 עֲלֵמָא. אֶלְף אֶלְפִין קָיִמִין מִסְטֵרָא דְאִיהוּ שְׂמַאלָא,
 וְרַבּוּא רַבּוּזִין קָיִמִין מִסְטֵרָא דְאִיהוּ יְמִינָא, וְכַרוּזָא
 קָאִים בְּקִיּוּמִיהּ. קָרָא בְּחֵיל וְאַכְרִיז, בְּדִין כַּמָּה אֵינּוּן
 דְּמִתְקַנֵּי שִׁירְתָּא וּפְלַחִין פּוֹלְחָנָא, וְתֵרִין פְּתַחִין פְּתִיחוּ.
 חַד לְסֵטֵר דְּרוּמָא, וְחַד לְסֵטֵר צְפוּן.

סָלְקָא הַאי בֵּיתָא וְאַתִּיְהִיבַת וְאַתְקַטִּירַת בֵּין תֵּרִין
 סְטֵרִין, וְשִׁירִין מְזַמְרִין וְתוֹשְׁבַתֵּן סָלְקִין. בְּדִין
 עָאֵל מָאֵן דְּעָאֵל בְּלַחִישָׁא, וּבֵיתָא מְתַלְהֵטָא בְּשִׁית
 נְהוּרִין, נְהָרִין זִיּוּא לְכָל סֵטֵר, וְנִהָרִין דְּבוּסְמָא נְפָקִין.
 וְאַתְשַׁקְיִין כָּל חַיּוֹת בְּרָא, כַּמָּה דְּאַתְ אָמַר (תהלים קד)

לשון הקודש

כַּמָּה אִוְתָם שְׂמֵתְקֵנִים שִׁירָה וְעוֹבְדִים
 עֲבוּדָה, וְשִׁנֵּי פְתָחִים נְפִתְחִים, אֶחָד
 לְצַד דְּרוּם וְאֶחָד לְצַד צְפוּן.

עוֹלָה הַבֵּית הַזֶּה וְנִתֵּן וּמִתְקַשֵּׁר בֵּין שְׁנֵי
 צְדָדִים, וְשִׁירִים מְזַמְרִים וְתוֹשְׁבַחוֹת
 עוֹלוֹת. אִז נִכְנָס מִי שְׁנִכְנָס בְּלַחֵשׁ,
 וְהַבֵּית מְתַלְהֵט בְּשִׁשָּׁה אִוְרוֹת מְאִירִים
 זִיו לְכָל צַד, וְנִהָרִים בְּשָׁמַיִם יוֹצְאִים
 וּמְשַׁקִּים כָּל חַיּוֹת הַשָּׁדָה, כְּמוֹ שְׁנִצְאָמַר
 (תהלים קד) יִשְׁקוּ כָּל חַיֵּי שָׂדֵי יִשְׁבְּרוּ

סְלָעִים. עוֹלָה וְיוֹרְדַת אִוְתָהּ שְׁלֵהֶבֶת
 וּמְכָה בְּעוֹלָם וּמְעוֹרְרַת קוֹלוֹת לְמַעְלָה
 וּלְמַטָּה.

וְאִז כְּרוּז אֶחָד עוֹלָה וְנִקְשֵׁר בְּאִוִיר
 וְקוּרָא. אִוְתוֹ אִוִיר יוֹצֵא מִתּוֹךְ עֲמוּד עֵנָן
 שֶׁל הַמְּזוּבַח הַפְּנִימִי, וּכְשִׁיּוֹצֵא מִתְּפִשֵׁט
 לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם. אֶלְף אֶלְפִים
 עוֹמְדִים מְצַד שְׂמַאל, וְרַבּוּא
 רַבּוּבוֹת עוֹמְדִים מְצַד שְׂמַאל יְמִין, וְהַכְּרוּז
 עוֹמֵד בְּקִיּוּמוֹ, קוּרָא בְּחֵיל וּמְכָרִיז. אִז

יִשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאם וְגו'. וְזַמְרִין
 עַד דְּסִלְקָא צַפְרָא. וְכַד סִלְקָא צַפְרָא כִּדִּין כְּכַבֵּיא
 וּמְזִילֵי שְׂמִיא וְחִילִיחוֹן פְּלִחוֹן מְשַׁבְּחוֹן וְאַמְרֵי שִׁירְתָּא,
 כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (איוב לח) בְּרֵן יַחַד כְּכַבֵּי בְקָר וַיִּרְיעוּ
 כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.

תָּא חַזִּי, (תהלים קכז) אִם ה' לֹא יִבְנֶה בַּיִת שְׂוֹא עֲמִלוֹ
 בּוֹנֵיו בּוֹ. אִם י' לֹא יִשְׁמַר עִיר שְׂוֹא שָׂקֵד
 שׁוֹמֵר. אִם י' וְגו' דָּא מְלַפָּא עֲלָאָה, דְּאִיְהוּ בּוֹנֵה
 לְהֵאֵי בֵיתָא תְּדִיר וְאַתְקִין לֵיהּ, אִימְתִי, כַּד סִלְקִין
 רְעוּתִין פּוֹלְחִין מִתְתָּא כְּדָקָא יְאוּת.

אִם י' לֹא יִשְׁמַר עִיר, אִימְתִי, בְּשַׁעְתָּא דְאַתְחַשְׁבָּא
 לִילִיא, וְסַטְרִין מְזַיְיִנִין שְׂרָאן וְשַׁטָּאן בְּעֲלָמָא,
 וּפְתַחִין סְתִימוֹן, וְאַתְנַטִּיר מִכָּל סַטְרִין דְּלֹא יִקְרַב בֵּיהּ
 עָרַל וּמְסַאָבָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (ישעיה נב) לֹא יוֹסִיף יִבְנֵא

לשון הקודש

הַמְלִיךְ הַעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא בּוֹנֵה אֶת הַבַּיִת
 הַזֶּה תְּמִיד וּמִתְקַן אוֹתוֹ. אִימְתִי?
 בְּשַׁעוֹלִים הֶרְצוֹנוֹת וְהַעֲבוּדוֹת מְלֻמְטָה
 כְּרָאוּי.

אִם ה' לֹא יִשְׁמַר עִיר, אִימְתִי? בְּשַׁעָה
 שְׁנַחֲשָׁד הַלְלִיָּה וְהַעֲדָדִים הַמְזַיְיִנִים
 שׁוֹרִים וּמְשׁוֹמְטִים בְּעוֹלָם, וְהַפְתָּחִים
 סְתוּמִים, וְנִשְׁמַר מִכָּל הַעֲדָדִים שְׂלֵא
 יִתְקַרֵּב בּוֹ עָרַל וְטָמֵא, כְּמוֹ שְׁנַאָמַר (ישעיה

פְּרָאִים צְמָאם וְגו', וּמְזַמְרִים עַד עֲלוֹת
 הַבְּקָר. וּבְשַׁעוֹלָה הַבְּקָר, אִזּוּ בּוֹכְבִים
 וּמְזֻלוֹת הַשָּׁמַיִם וְחִילוֹתֵיהֶם, כָּלָם
 מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים שִׁירָה, כְּמוֹ שְׁנַאָמַר
 (איוב לח) בְּרֵן יַחַד כְּכַבֵּי בְקָר וַיִּרְיעוּ כָּל
 בְּנֵי אֱלֹהִים.

כַּאֲרֵה, (תהלים קכז) אִם ה' לֹא יִבְנֶה בַּיִת
 שְׂוֹא עֲמִלוֹ בּוֹנֵיו בּוֹ, אִם ה' לֹא יִשְׁמַר
 עִיר שְׂוֹא שָׂקֵד שׁוֹמֵר. אִם ה' וְגו' - זֶה

בְּךָ עוֹד עָרַל וְטָמֵא, דְּזִמּוֹן קִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא
לְאַעְבְּרָא לִזְוֵן מֵעֲלָמָא.

מָאן עָרַל וּמָאן טָמֵא. אֲלֵא כִּלְא חַד, עָרַל וְטָמֵא.
דָּא הוּא דְאַתְפְּתָא בֵּיהּ וְאַזִּיל אֲבִתְרִיהּ אָדָם
וְאַנְתְּתִיהּ, וְנָרִימוּ מוֹתָא לְכָל עֲלָמָא. וְאִיהוּ דְמִסְאִיב
הָאִי בֵּיתָא, עַד הָהוּא זְמַנָּא דִּיעְבַר לִיהּ קִדְשָׁא
בְּרִידָא הוּא מֵעֲלָמָא. בְּגִין כֶּךָ אִם יֵי לֹא יִשְׁמַר עִיר,
שָׂוֵא וְדָאִי.

תָּא חַזִּי, וַיַּעֲקֹב נָסַע סְכַתָּה, אֲתַנְטִיל לְקַבְלָא
חוֹלְקִיָּה דְמַהִימְנוּתָא. מַה כְּתִיב לְעֵילָא, וַיֵּשֶׁב
בֵּינֵם הָהוּא עֲשׂו לְדַרְכּוֹ שְׁעִירָה, וּכְתִיב וַיַּעֲקֹב נָסַע
סְכַתָּה. אֲלֵא כָּל חַד אֲתַפְּרֵשׁ לְסַטְרָא דִּילִיהּ, עֲשׂו
לְסַטְרָא דְשְׁעִיר. מָאן שְׁעִיר, דָּא הוּא אִשָּׁה זָרָה אֵל
נִכְרִי. וַיַּעֲקֹב נָסַע סְכַתָּה, דָּא מַהִימְנוּתָא עֲלָאָה.

לשון הקודש

העולם. משום כך אם הי' לא ישמר עיר,
שָׂוֵא וְדָאִי.

בא ראה, ויעקב נסע סכתה, נסע כנגד
חלקו של האמונה. מה כתוב למעלה?
וישב בינם ההוא עשו לדרך ששעירה,
וכתוב ויעקב נסע סכתה. אלא כל אחד
נפרד לצד שלו - עשו לצד של שעיר,
מה זה שעיר? זו אשה זרה, אל נכרי.

א לא יוסיף לבא בך עוד ערל וטמא,
שעתיד הקדוש ברוך הוא להעבירם מן
העולם.

מי ערל ומי טמא? אלא הכל אחד ערל
וטמא. זהו שהתפתה בו והלך אחריו
אדם ואשתו ונרמו מנת לכל העולם,
והוא המטמא את הבית הזה עד אותו
זמן שיעבירו הקדוש ברוך הוא מן

וַיִּבֶן לֹוּ בַּיִת, כְּמָה דְאֵת אָמַר, (ישעיה ב) בַּיִת יַעֲקֹב.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, דְּאֵתְקוּן תְּפִלַּת עַרְבִית
כְּדָקָא יָאוּת. וְלִמְקַנְהוּ עָשָׂה סִפְתָּ, שְׂאָר סִפְתָּ לְנִטְרָא
לֹוּן וְדָא הוּא חוֹלְקִיָּה. וְכִדְיִן וַיִּבְנֵא יַעֲקֹב שָׁלָם. שָׁלָם
מִכְּלָא וְאוּקְמוּהָ. וְכַתִּיב, (תהלים עו) וַיְהִי בְשָׁלָם סִכּוֹ וְגו'
וְאוּקְמוּהָ, וְכֵלָא רָזָא חָדָא.

כְּדִין אֵתְחַבֵּר עֲמִיה מְהִימְנוּתָא כִּד הָוָה שָׁלִים כִּד
אֵתְעֵטֵר בְּדוּכְתִּיה דְּאֵתְחַזִּי לִיה. וְכִדְיִן הָאִי
סִכָּה אֵתְעֵטֵרַת בְּהַדְרִיה, דְּהָוָה שָׁלִים מֵאֲבָהֶן, דְּהָוָה
שָׁלִים מִבְּנָוֵי, וְדָא הוּא שָׁלָם. שָׁלָם לְעֵילָא שָׁלָם
לְתַתָּא, שָׁלָם בְּשָׁמַיָא שָׁלָם בְּאַרְעָא. שָׁלָם לְעֵילָא
דְּאִיהוּ כְּלָלָא דְּאֲבָהֶן, תְּפִאֲרַת יִשְׂרָאֵל. שָׁלָם לְתַתָּא
בְּבָנָו קְדִישֵׁין. שָׁלִים בְּשָׁמַיָא, שָׁלִים בְּאַרְעָא, וְכִדְיִן
וַיְהִי בְשָׁלָם סִכּוֹ וְאוּקְמוּהָ. מִיָּד מַה פְּתִיב וְתַעֲזַא דִּינָה
בַּת לֵאָה, וְאוּקְמוּהָ תְּבַרְיָא.

לשון הקודש

אז התחברה עמו האמונה פשהיה שלם, כשהתעטר במקום שראוי לו, ואז סבה זו התעטרה עמו, שהיה שלם מהאבות, שהיה שלם מבניו, וזהו שלם שלם למעלה שלם למטה, שלם בשמים שלם בארץ. שלם למעלה – שהוא כלל האבות, תפארת ישראל. שלם למטה – בבניו הקדושים. שלם בשמים שלם

ויעקב נסע סבתה, זו האמונה העליונה. ויבן לו בית, כמו שנאמר (שם) בית יעקב. אמר רבי אלעזר, שתקן תפלת ערבית פראוי. ולמקנהו עשה ספת, שאר ספות לשמר אותם, וזהו חלקו. ואז ויבא יעקב שלם – שלם מהכל, ובאורו. וכתוב (תהלים עו) ויהי בשלם סכו וגו', ובאורו, והכל סוד אחד.

תָּא חַזִי, כְּמַה דְּרַגִין וְסִטְרִין מִתְפָּרְשֵׁן לְעֵילָא וְכִלְהוּ
מִשְׁנַיִן דָּא מִן דָּא. חִיּוּן מִשְׁנַיִן אֵלִין מֵאֵלִין,
אֵלִין מִקְטָרְגִין לְשִׁלְטָאָה עַל אֵלִין וְלִמְטָרְף טְרַפִּין כֹּל
חַד וְחַד לְזִינְיָה. מִסְטָרָא דְרוּחָא מְסַאָבָא כְּמַה דְּרַגִין
מִתְפָּרְשֵׁין, וְכִלְהוּ כְּמִן לְקְטָרְגָא אֵלִין לְקַבִּיל אֵלִין,
דְּהָא כְּתִיב (דברים כב) לֹא תַחַרֵּשׁ בְּשׁוּר וּבַחֲמֹר יַחְדָּו,
דְּכַד קָא מִתְתַּכְּרֵן מִקְטָרְגֵי עֲלֵמָא.

וְתָא חַזִי, תִּיאֵוּבְתָא דְּדְרַגִין מְסַאָבִין לָאו אִיהוּ אֶלָּא
לְקְטָרְגָא בְּסִטְרִין קְדִישִׁין. יַעֲקֹב דְּאִיהוּ
קְדִישָׁא, פְּלְהוּ כְּמִן לִיָּה וְקְטָרְגוּ בְּחֵדִיָּה. בְּקַדְמִיתָא
נִשְׁכִּיָּה חַזִיָּא, כְּמַה דְּאֵת אָמַר וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוּ, הִשְׁתָּא
נִשְׁכִּיָּה חֲמֹר.

תַּמָּן אִיהוּ קָאִים לְגַבֵי חַזִיָּא, הִשְׁתָּא שְׂמַעוֹן וְלוֹי

לשון הקודש

לֹא תַחַרֵּשׁ בְּשׁוּר וּבַחֲמֹר יַחְדָּו,
 שְׂכַשְׁמֵת־חַבְרִים, מִקְטָרְגִים עוֹלָם.
 וּבֵא וּרְאֵה, תְּשׁוּבַת הַדְּרָגוֹת הַטְּמְאוֹת
 אֵינָה אֶלָּא לְקְטָרְגַּי בְּעֻדְדִים הַקְּדוּשִׁים.
 יַעֲקֹב, שְׁהוּא קְדוּשָׁא, כְּלָם אָרְבוּ לוֹ
 וְקְטָרְגוּ עִמּוֹ. בְּתַחֲלָה נִשְׁכָּו נַחֲשׁ, כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוּ. עֲבָשׁוּ נִשְׁכָּו
 חֲמֹר.

שָׂם הוּא עוֹמֵד אֶצֶל הַנְּחֹשׁ. עֲבָשׁוּ
 שְׂמַעוֹן וְלוֹי, שְׂבָאוּ מֵעַד הַדִּין הַקָּשָׁה,

בְּאֶרְץ. וְאֵז וַיְהִי בְשָׁלֹם סָבוּ, וּבְאֶרְוָהוּ.
 מִיָּד מַה כְּתוּב? וַתֵּצֵא דִינָה בַת לֵאָה,
 וּבְאֶרְוָהוּ הַחַבְרִים

בֵּא רְאֵה כְּמַה דְּרַגְנוֹת וְעֻדְדִים נְפָרְדִים
 לְמַעְלָה, וְכִלְמֵי מִשְׁנַיִם זֶה מִזֶּה, חַיּוֹת
 מִשְׁנֹת אֵלִין מֵאֵלִין, אֵלָה מִקְטָרְגִים
 לְשִׁלְטַת עַל אֵלָה וְלִטְרַף טְרַף כֹּל אַחַד
 וְאַחַד לְמִינּוּ. מֵעַד שֶׁל רוּחַ הַטְּמָאָה כְּמַה
 דְּרַגְנוֹת נְפָרְדוֹת, וְכִלְמֵי אוֹרְבִים לְקְטָרְגַּי
 אֵלָה בְּנִגְדָא אֵלָה, שְׁהִרֵי כְּתוּב (דברים כב)

דַּאתוּ מִסְטָרָא ^(דף קנג ע"א) דְּדִינָא קִישָׁא קַיִמוּ לְגַבִּיהַ
 דְּחַמּוֹר וְשִׁלְטוֹ עֲלוּי בְּכַל סְטָרִין וְאִתְּפַיָּא קַמִּיּהוּ.
 כְּמַה דַּאתְ אָמַר וְאֵת חַמּוֹר וְאֵת שְׂכָם בְּנוּ הָרְגוּ לְפִי
 חָרַב. וְשִׁמְעוֹן דְּהָוָה (שור) מִזְלִיהַ (איהו) שׁוֹר, אַתָּא עַל
 חַמּוֹר וְקַטְרַג בֵּיהַ, בְּגִין דְּלֹא יִתְחַבְּרוּן כְּחַדָּא,
 וְאִשְׁתַּכַּח אִיהוּ מִקְטָרְגָא דִּילִיהַ.

וּבְלָהוּ אֲתִי לְקַטְרְגָא לִיהַ לְיַעֲקֹב וְאִשְׁתַּזִּיב, וּלְבַתֵּר
 אִיהוּ שְׁלִיט עַלִּיּהוּ. לְבַתֵּר אַתָּא שׁוֹר
 וְאִשְׁתַּלִּים בְּחַמּוֹרִים דְּבְלָהוּ מִסְטָרָא דְּחַמּוֹר. יוֹסֵף
 דְּאִיהוּ שׁוֹר, וּמִצָּרִים דְּאִינוּן חַמּוֹרִים דְּכַתִּיב בְּהוּ ^{(יחזקאל}
 אֲשֶׁר בְּשַׂר חַמּוֹרִים בְּשָׂרָם. ^{כג)}

וְעַל דָּא לְבַתֵּר בְּגִי יַעֲקֹב נִפְלוּ בֵּין אֵינוּן חַמּוֹרִים,
 בְּגִין דְּאִזְדְּוּג שׁוֹר בְּהַדְּיִיהוּ, וְנִשְׁכּוּ לֹון גְּרַמְיָא
 וּבְשָׂרָא. עַד דַּאֲתַעַר לִיזִי כְּמִלְקַדְמִין וּבְדַר לְאֵינוּן

לשון הקודש

ואחר כך הוא שולט עליהם. אחר כך
 בא שור ונשלים בחמורים שכלם מצד
 החמור – יוסף שהוא שור, ומצרים
 שהם חמורים, שכתוב בהם ^(יחזקאל כג)
 אֲשֶׁר בְּשַׂר חַמּוֹרִים בְּשָׂרָם.

ועל זה אחר כך בני יעקב נפלו בין
 אותם חמורים, משום שהזדוג שור עם
 ונשכו אותם עצמות ובשר, עד

עמדו כלפי החמור ושלטו עליו בכל
 הצדדים ונכפה לפניהם, כמו שנאמר
 ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי
 חרב. ושמעון שהיה ושור, מזלו והוא
 שור, בא על חמור וקטרג בו כדי שלא
 יתחברו כאחד, ונמצא שהוא מקטרג
 שלו.

וכלם באים לקטרג ליעקב, והוא נצל,